

Moș Crăciun

Otilia Cazimir

Eu l-am văzut pe Moș Crăciun:
E un moșneag...
Cu barbă albă, cu cojoc și cu toiag,
Ca toți moșnegii care trec pe drum.

Depart, într-o țară fermecată
În care nimeni n-a ajuns vreodată,
Stă singur cuc într-un bordei de fum.
Bătrânul, Moș Crăciun!

Și trage moșul, trage din lulea...
Și zilele se duc, și iarna vine,
Și prin căsuțe-ncep a-l aștepta
Băieți cuminți și fete mici ca tine.

Și într-o sară, Dumnezeu-cel-Sfânt
Întinde mâna-i bună spre pământ
Și-anină-n cer, de-un fir de borangic,
Un pui de stea pentru Isus cel mic...

Atunci pe nevăzute cărării,
Pornește Moș Crăciun cu sacul lui,
Și când adoarme zvonul de colindă,
El bate-ncet la ușa de la tindă...

A fost, moșneagul bun, și-acum un an,
Dar tu erai prea mică și nu știi:
Ți-a pus sub perinuță jucării
Și-un cerceluș cu piatră de mărgear.

Iar când a fost să iasă din iatac,
Măicuța l-a pândit de după ușă,
Să nu te vâre din greșeala-n sac,
Ca pe-o păpușă!